

Fra al Indtægt, der hidrører fra et Næringsbrug, fradrages, dog med Undtagelse af det, der er anvendt til egen og Families Underhold og Betjening, de Udgifter, som have fundet Sted for at holde Næringen i Gang, (Driftsomskostninger), hvorunder ogsaa indbefattes de ordentligvis forefaldende aarlige Reparationer af Bygninger, Maskiner, Redskaber, Værktøi o. s. v. Ligeledes maa fradrages, hvad der i Aarets Løb er anvendt til Anskaffelse af nye Gjenstande af fornævnte Art, forsaavidt disse træde i Stedet for opbrugte og casserede Gjenstande af lignende Art, dog med Fradrag af disse sidste Værdi, og kun forsaavidt en egentlig Forbedring eller en Udvidelse af Driften eller Næringen ikke derved er opnaaet eller direct har været tilsigtet.

Fra den Indtægt, som høves ved Embeds-gage, maae de Udgifter til Contoirhold m. v. fradrages, som Embedets Bestridelse har medført, ligesom de Pensioner og andre Byrder, der maatte paahvile Embedet, maae føres til Afdrag.

Ligeledes maa Enhver fra sin Indtægt bringe i Afdrag det Beløb, som i det paagjældende Aar af ham er udredet i Skatter og Communalafgifter, samt i Renter af Prioriteter og anden Gjæld.

De virkelige og ikke blot calculerede Formuestab, som Noget i Aarets Løb har lidt, kunne ligeledes fradrages ved Beregningen af den Paa-gjældendes skattepligtige Indtægt i samme Tidrum, hvorfor ogsaa de udestaaende Fordringer og Restancer, om hvilke der i dette Aar erholdes Bished for, at de ere uerholdelige, ville kunne fradrages Indtægten, medens til denne i Almindelighed skulle regnes ligesaavel de Restancer og udestaaende Fordringer, — forsaavidt de sidste ikke ere at ansee for Udaan eller Omsætning af Formuen — der hidrøre fra dette Aars Virksomhed, som hvad der ved denne indgaaer i rede Penge eller indvindes i Producter og paa anden Maade. Derimod skulle Restancerne og de udestaaende Fordringer fra tidligere Aar, som afbetales i dette, ikke medregnes til dets Indtægt.

Den tilfældige Formuesforøgelse skal derimod medregnes til Aarets Indtægt, dog undtages Erhvervelser ved Arv, med hvis Betsatning

det forbliver ved den hidtil gjældende Lovgivning, og Gaver, der ere at ansee som Forstud paa Arv.

Nærmere Forskrifter, som ville være at følge ved Indtagtens Beregning, indeholdes i en denne Lov vedsojet Anvisning.

§ 3.

1ste Stykke 2den L.: Istedetfor „Calenderaar“ sættes „Aar“.

2det Stykke 1 L.: Istedetfor „ei onsker“ sættes „onsker han ikke“.

2det Stykke 2den Linie: Istedetfor „skal — Calenderaar“ sættes „da skal Ansættelsen stee efter det sidste Aars Indtægter“.

I Slutningen tilføies: „Fører den Skattepligtige fuldstændig Bog og Ansættelsen skal støtte sig paa Selvangivelse, da lægges det ved Bogføringen brugte Regnskabsaar til Grund for Ansættelsen. I modsat Fald stæer Beregningen efter Calenderaar, dog kunne de, der sætte i Skat, naar en Næringsveits Driftsjaar ikke falder sammen med Calenderaaret, vælge førstnævnte Aar ved Ansættelsen“.

§ 4.

Af første Stykke udgaaer: „og uden Hensyn til, om det er en fysisk eller juridisk Person“.

Efter a. indskydes b. Communer, hvorefter b. forandres til c., c. til d.

I Slutningen af Paragraphen udelades fra d., hvorimod indsættes: Fremdeles eftergives ganske Betsatningen af de første 200 Rbd., Indtægten udgjør, ligesom der af Betsatningen af de derpaa følgende 400 Rbd. eftergives to Fjerdedele af Skatten, og af de næste 600 Rbd. een Fjerdedeel.

§ 5.

2den Sætning: „Som offentlige Stiftelser o. s. v.“ til Slutningen udelades; hvorimod tilføies: „ei heller svære Sparekasser Indkomstskat af deres Ovrflud“.

Sen sættes iøvrigt i Forbindelse med den foregaaende § 4.

ny § 5.

Uautoriserede uavngivne Interessentfæber og Firmaer blive med Hensyn til Ansættelse i Indkomstskat at betragte som en Heelhed, og Ansættelsen stæer paa det Sted, hvor Næringen eller Virksomheden drives, eller hvor den